

SINDROMUL GUILLIAN-BARRE, FORMA FULMINANTĂ – EVOLUȚIE ȘI PROGNOSTIC

Elena Arhip

Introducere. Sindromul Guillian-Barre (SGB) este o patologie autoimună rară, gravă a nervilor periferici. Sunt recunoscute mai multe subtipuri ale acestui sindrom – poliradiculopatia acută demielinizantă (cea mai frecventă formă, caracterizată de slăbiciune musculară areflexivă ce evoluiază subacut), sindromul Miller-Fisher, neuropatia axonală acută motorie, neuropatia axonală acută motorie-sensorie. Deasemenea au fost raportate cazuri fulminante, în care o deteriorare clinică rapidă poate mima moartea cerebrală. Această prezentare clinică e foarte rară, iar diagnosticul clinic poate fi dificil.

Scopul lucrării. De a releva particularitățile clinice a SGB fulminant pe baza unui review literar.

Material și metode. Au fost revizuite 44 de cazuri clinice anterior descrise în literatură, cu sindrom Guillian-Barre fulminant.

Rezultate. Publicațiile privind evoluția pe termen lung a sindromului Guillian-Barre fulminant sunt puține și este dificil de formulat o concluzie la acest moment. Totuși, se pare că recuperarea funcțiilor neurologice după SGB fulminant este insuficientă, și boala are o mortalitate înaltă. SGB fulminant are o prognoză mai gravă (14,7% decesuri și 56% pacienți sever dizabilitați), în comparație cu rata scăzută de deces și dizabilitate (4% și 14% respectiv) în SGB standard. După perioada acută, pacienții au atât deficiențe fizice cât și cognitive, care se pot îmbunătăți prin programe de reabilitare focusate pe complicații specifice. Electrofiziologic, SGB fulminant este mai probabil acompaniat de distrugere axonală (50% în cohorta noastră), caracteristică asociată de recuperare funcțională mai lentă și mai puțin favorabilă. Înregistrarea electroencefalografică, tipic identifică ritm alfa, dar alte patternuri pot fi înregistrate.

Concluzii. Sindromul Guillian-Barre cu prezentare clinică de moarte cerebrală este foarte rar, dar merită toată atenția clinicienilor. Diagnosticarea promptă a lui permite instituirea unui tratament adecvat care reduce dizabilitatea pe termen lung. Această lucrare ne aduce aminte de importanța investigațiilor electrofiziologice în moartea cerebrală fără cauză bine definită. În final, fizioterapia de durată și programele de reabilitare sunt esențiale în recuperarea pacientului.

Cuvinte-cheie: sindrom Guillian-Barre fulminant, moartea cerebrală